

„זה היה מישחק של קאסה“, התרעמו שחקני הכדורגל בקבוצת בנייהוזה, „שימשון הציגו מישחק לוחמה נגד ירידה“ הם הוסיפו להסביר.

לעומתם, התלוננו שחקני שימשון על השופט, שקיפח אותם, לדעתם. שערם לא היו במהלך המישחק, ולכן לקהל היתה הסיבה להרגיש מקופח עוד יותר.

קראו לזה „דרכי הפרברים“, כי שחקני שימשון צמחו בשכונת כרם-התימנים, ואילו שחקני בנייהוזה גדלו ברובם בשכונת-התיקוה — אלה שתי שכונות בפרברי תל-אביב שרוב תושביהן תימניים. למרות הרקע המשותף הזה, לפחות בר מושגי הכדורגל, קיים בין שתי הקבוצות פער, שיצר יריבות. בכרם אין מיגרש כדורגל, ואילו בשכונת-התיקוה נבנה מיגרש גדול עם מושבים נוחים ביציעים. המיקום בטבלת ההישגים גם הוא מורה על פער. בעוד שבנייהוזה היא המובילה, כדורגלני שימשון שקעו עמוק לתחתית הטבלה.

במישחקי הדרכי, אמנם, אין לדעת מראש מה יהיו התוצאות, אך ניתן היה לצפות שהמישחק יהיה מותח, ושיסעיר את היציעים.

אך ארבעת אלפי הצופים, שגדשו את היציעים ואת גגות הבניינים הסמוכים למיגרש, שתקו, לא היתה זו השכונה הגועשת, שהתפרסמה בשל התקריות ש- אירעו בה אחרי כל מישחק כדורגל.

מפקד חדש — שכנים ישנים. מבין כעשרה שוטרים ששמרו על הסדר, שלושה לפחות — בעלי הדרגות במקום — היו בני השכונה.

הקצינים הבכירים לא התרכזו במיגרש כדי לשמור דווקא על צעדין של הקבלן בצלאל מירחמי, אהרן שימשון. הם פשוט מילאו אחרי הוראתו של המפקד החדש של מחוז תל-אביב. עם כניסתו לתפקידו, הורה ניצב אברהם תורגמן לכל הקצינים הבכירים לשמש כתורנים במיגרשי הכדור- גל בשבת. הממונים על סידור עבודה זה משתללים לשבץ כל קצין בשכונה שבה הוא גר או שהתושבים בה מכירים אותו — אם המדים לא יעוררו לשמור על השקט, אולי אפשר להשיג אותו בעזרת הכבוד לשכנים.

כדורגלן פרסלני אגדה שהתנפצה

כדורגלנים אורנשטיין, דמתי וישי במישחק בנייהוזה-שימשון בשכונת-התיקוה טיפור הפרברים

אליצור ראובני, צלם-עיתונות, שהמיגרש של בנייהוזה הוא המיגרש הביתי שלו, הסביר בפשטות: „כשכל הסדרנים ואנשי המישרה המופקדים על שמירת הסדר במיגרש הם ילידי השכונה, אז הקהל ה- שכונתי חש אליהם יחס של כבוד ואף אחד לא יעז להשתולל.“

שיברי אגדת ירון פרסלני

נקודת התורפה של קבוצת הכדורגל מכבי חיפה היתה, לפי הצהרות המנהלים, חסרונן של חלוץ מבקיע. הפיתרון הושג כשרכשה האגודה החיפאית את החלוץ אלי מיאלי. יחד עם שני החלוצים האחרים, ברוך ממון ורוני רוזנטל, התחילה הקבוצה שוב להריח טעמים של שערם. התוצאה היום היא שרוני רוזנטל הצעיר — הוא עדיין תלמיד בכיתה ה"ב — חולם כבר על קאריירה של שחקן כדורגל בצרפת. אך הבעיה האמיתית של החיפאים היתה בצד השני של מיגרש הכדורגל. היה זה הסיכסוך האישי בין הבלם ירון פרסלני והשוער ירון בראון, השוער והבלם, שני שחקנים שחייבים לפעול בתאום מלא, לא שיחקו כצוות.

לא ברור מה קדם למה. הסיכסוך, או הכדורים שנחתו ברשת של בראון. אך מצב זה של יריבות אישית עזר בוודאי לכדורים הנוספים שהמשיכו מדי שבת לתדור דרך ההגנה — שהוכחה כ„עבירה“ של פרסלני.

ירון בראון יושב היום מחוץ למיגרש, אחרי שנאלץ להעביר את אפודת השוער שלו אל מחליפו — אבי רן. העובדה שה- שוער הצעיר התגלה כמושך והגן על השער במיבצעים מדהימים, היוותה הפתעה לחיפאים. אך בעייתם עדיין לא נפתרה. אבני-נגף. אגדת הבלם פרסלני, הגבוה והחסון, שהחיפאים ייחסו לו כישורים ברמת המיקצועית של הליברו האנגלי אבי כהן — התנפצה.

בעוד שירון בראון יושב מובטל על הספסל, כושל ירון פרסלני כאילו ששיברי האגדה שלו מוטלים לרגליו, על כר הדשא, כאבני-נגף.

באגודה החיפאית לא זנחו את השוער בראון. כשיצליחו לשפר את היחסים בין הבלם והשוער, יוכל שוב בראון לחזור ולחסום בגופו את השער, אם יוכיח שהוא לא פחות טוב מאבי רן הצעיר.

חלוץ צריך להבקיע

שבתאי לוי, הכוכב המשחק במדי קבוצת הכדורגל של הפועל תל-אביב, עדיין לא הבקיע בעונה זו כל גול.

הבחור הצעיר (22), ששיחק בעונה קודמת כשהיה עדיין חייל בשירות-סדיר, עלה כמטאור בשמי הכדורגל הישראלי. בכל שבת הופנו מבטים רבים לעבר המיגרש שבו הוא שיחק, ושבתאי אף פעם

לא איכזב. בסיום העונה הוא זקף לזכותו 17 שערים. אך שלא כחבריו, הזוכים בשכר קבוע וגם במענקי ניצחונות, שיחק לוי ללא שכר, משום שהיה חייל.

העונה הוא פשט את המדים. גם כאזרח, סברו כולם, הוא ימשיך לכבוש כותרות ושערים. אך השנה נכונה לו הפתעה. שלא כחברו משה סיני, שממשיך להתדיר כדר- רים לרשת היריב, הכויב השנה שבתאי. מאמנו, דויד שוייצר, רואה את הירידה בכושרו של שבתאי בכך שהוא לא התאושש עדיין מפציעה, שממנה סבל בעונה הקודמת. שבתאי נפגע בבירכו, אך הוא לא טיפל בעצמו. הפציעה גרמה להעברת עומס-הגוף אל הגב, והיום הוא סובל גם מכאבים בגבו.

העונה, אחרי שעברו 11 מחזורי-מישחקים מבלי שהבקיע שער אחד לרפואה, העלה המאמן את ההשערה ששבתאי לוי איבד את האמונה ביכולתו. פסיכולוגים, העוקבים אחרי יכולתם של ספורטאים, קובעים במחקריהם שכדורגלנים מושפעים יותר מהאחרים ממצב-רוח, הפוגעים ביכולתם המיקצועית.

אם כך, ייתכן ששבתאי זקוק לשער אחד בלבד כדי להתאושש. אך שוייצר אינו רוצה לאפשר לו להבקיע את הגול הזה בבעיטת פנדל. הוא אומר: „חלוץ כמו שבתאי צריך להבקיע שער מהשדה, תוך כדי מישחק התקפה.“

המאמן גם בטוח שאחרי השער הראשון, שיבקיע לוי, יבואו השערים הבאים בשר- שרת. „שבתאי לוי עוד יחזור אל עצמו“, קבע השבוע שוייצר, „עד תום העונה הוא יבקיע 12 שערים!“

כדורסל

הפועל רמת-גן -

סיגנון אחר

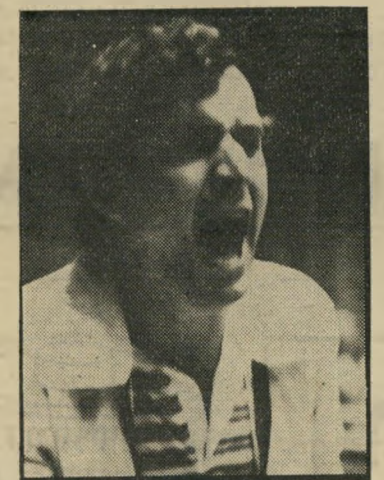
צבי שרף, 30, מאמן קבוצת הכדורסל הפועל רמת-גן ועוזרו, יאיר שרון, 32, קבעו סטנדרטים יוצאי-דופן בעונת ה- כדורסל הנוכחית. העבודה המיקצועית שהשקיעו השניים בקבוצה משתקפת על לוח-התוצאות בתום כל מישחק ליגה בארץ, וגם מול קבוצות אירופיות.

אלה שליוו את שרף בעבודתו כמכבי תל-אביב הצביעו על תכונה אחת המסבירה את הצלחתו. רק צבי שרף יכול היה להע- לות את השחקנים העייפים לאימון נוסף אחרי מישחק. לנוכח אופיו התקיף נשמעו לו השחקנים.

תמונה זו חוזרת על עצמה היום, כשהוא מאמן את הפועל רמת-גן, עבודה יסודית, אימונים מפרכים מדי יום ואף לא שחקן אחד המעז לערער על הקביעות המיקצור- עיות של המאמן ועוזרו. לא רק הם, אלא

גם מנהלי האגודה נותנים לשני המאמנים יד חופשית, מבלי להתערב בהחלטותיהם. „אני אהיה המנהל וגם המאמן, כמו שמקובל בקבוצות כדורסל זרות“, יכול היה להצהיר וגם לקיים רק צעיר שתלטן ובעל אופי תקיף כמו צבי שרף.

זינוק לרכבת. לפני המישחק כבר לוניה, מול סינודינה, יצא עוזרו יאיר שרון למסע ריגול אצל הקבוצה האיטלקית. בבוקר יום הראשון לפני שבוע יצא שרון בטיסה לרומא. הוא עלה על הרכבת לבולוניה בזינוק מדהים, כשזו כבר החלה נוסעת. הוא הגיע בשעה שהמישחק התחיל, ואז נוכח לדעת שאולו הכרטיסים. מבלי

מאמן שרף צעיר תקיף

לדעת אף מילה בשפה האיטלקית, תחת עינם הבוחנת של שוטרי-חדש מקומיים, שניסו למנוע מעשי-ספורט ליד הקופה, הוא קנה בשוק השחור כרטיס כניסה ל- מישחק במחיר 40 דולר.

במשך שעה, לפני המישחק בבולוניה, טיילו המאמן ועוזרו ברחובות בולוניה, וליבנו ביחד מהלכים טאקטיים לקראת המישחק.

עד היום ליוו אוהדי הכדורסל הישראלי בסקרנות רק את מאמני מכבי תל-אביב, ושחקנים כמו ויליאמס, פרי, ברקוביץ ואוראסטו. בערב המישחק, ביום השלישי, השבוע, ליוו הם את שחקני הפועל רמת-גן מלונדי, גלסון, שלכרז וחברייהם.

בתחילת העונה היו אמנם תלונות קשות על אופיו התקיף של צבי שרף, כשהשחקנים חשבו שגם להם יש מה לומר על ההכרעות המיקצועיות במהלך המישחק, אך כל עוד הקבוצה מנצחת, משלימים השחקנים עם דעתו הקובעת והיחידה של המאמן.